

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2021. augusztus 5.
(csütörtök)**

Földvári Tibor

AZ ÚR MEGERŐSÍTI ILLÉST

Köszöntés igéje: Zsoltár 111,2.4.6-7

Nagyok az Úrnak cselekedetei; kívánatosak mindazoknak, a kik gyönyörködnek azokban. [...] Emlékezetet szerzett az ő csudálatos dolgainak; kegyelmes és irgalmas az Úr. [...] Cselekedeteinek erejét tudtul adta az ő népének, nekik adván a pogányok örökségét. Kezeinek cselekedetei hűség és igazság; minden ő végzése tökéletes.

Énekek: 23; 338

Lekció: 1Királyok 19,1-8

Alapige: 1Királyok 19,1-8

És Akháb elbeszélé Jézabelnek mindazokat, amelyeket Illés cselekedett és a többek között, hogy hogyan ölte meg mind a prófétákat fegyverrel. És követet küldött Jézabel Illéshez, mondván: Ezt cselekedjék velem az istenek és úgy segéljenek, ha holnap ilyenkor úgy nem cselekszem a te étleteddel, mint ahogy te cselekedtél azoknak életekkel mind egyig. Amit mikor megértett, felkelvén elment, vigyázzván az ő életére. És elment Beersebába, amely Júdában volt; és otthagya az ő szolgáját. Ő pedig elment a pusztába egy-napi járó földre, és elmenvén leült egy fenyőfa alá, és könyörgött, hogy hadd haljon meg, és monda: Elég! Most óh Uram, vedd el az én lelkemet; mert nem vagyok jobb az én atyáimnál! És lefeküvék és elaluvék a fenyőfa alatt. És ímé angyal illette őt, és monda néki: Kelj fel, egyél. És mikor körülnézett, ímé fejénél volt egy szén között sült pogácsa és egy pohár víz. És evett és ivott, és ismét lefeküdt. És az Úr angyala eljött másodszor is megillette őt, és monda: Kelj fel, egyél; mert erőd felett való utad van. És ő fel-

AZ ÚR MEGERŐSÍTI ILLÉST

---

kelt, és evett és ivott; és elment annak az ételnek erejével negyven nap és negyven éjjel egész az Isten hegyéig, Hórebig.

Imádkozzunk!

Áldunk mennyei Atyánk, hogy a te jó pásztor jellemedet, tökéletességedet az Úr Jézus személyében itt a földi életben is kijelentetted. Köszönjük neked, hogy az Úr Jézus meg is hirdette: „én vagyok a jó pásztor”. És ez által ismerhetünk mi is téged szerető Atyaként, megtartó Úrként, Szentlelked és igéd által mindez nagyon személyessé válhat a hétköznapiakban is.

Köszönjük neked, hogy a te igéd a pásztor szava, amit olyan jó hallgatunk és ha nem is könnyen megy talán néha, mégis olyan öröm engedelmeskedni annak, nemcsak hallani a pásztor szavát, hanem meghallani.

Azt is örömmel valljuk, hogy ha vannak is elveszett bárányok néha a nyájban, köszönjük, hogy a jó pásztor utánuk megy és megtalálja őket. Áldunk, hogy a te megtartó jellemed ilyen értelemben is igaz teljesen.

Azt is köszönjük, amikor minden jó és minden örömteli a nyájban élve, ahogy énekeltük is, még a nehézségek, bajok között is a helyünkön lehetünk és tudjuk, hogy ki vagy te, akkor meg tele lehetünk hálaadással, örömmel.

Urunk, ha arra gondolunk, hogy mennyi helyen szól ma is a te igéd ezen a héten, köszönjük, hogy a pasaréti gyülekezetünket ilyen gazdagon megáldod. És kérjük is, hogy a fiatalok, a fiatal családok között is erővel és hatalommal szóljon a te szavad.

És kérünk, hogy legyenek idén is, ezen a nyáron is megtérések, újjászületések, megújulások, megerősödés.

És te tudod, hogy bennünket most éppen milyen lelki vagy testi jellemző jellemez, milyen körülményben vagyunk, mi az, ami lelki teher vagy öröm számunkra. Urunk, a te igéd üzenetében, amikor látunk majd téged, az örömmünket gyarapítsad, lelki bajainkat gyógyíthassad, kérünk, mint jó pásztor, Jézusért, Atyánk.

Ámen.

Igehirdetés

A hétvégén volt a Formula 1-es Magyar Nagydíj. Én nem néztem, csak egy részébe tekintettem bele. És a végén, amikor nyilatkozatot tettek a győztesek, akkor azt éppen megnéztem, kíváncsi voltam, hogy így Magyarországon, az itteni versenyen részt vevők hogy nyilatkoznak. Magam is furcsálltam, hogy Lewis Hamilton – aki az egyik legjobb manapság, sokan szeretik pasaréti fiatalok közül is az ő versenyzését, személyét – olyan furcsa módon viselkedik ott a pódiumon, valamivel törli magát folyamatosan. És másnap olvastam a híradásokban – ennek nagyon nagy hírértéke volt –, hogy hát Lewis Hamilton jól van, az orvosával van már. Mert mint kiderült, ő maga is nyilatkozta, jó pár hónapja ő is elkapta a Covid-vírust. És annak a mellék-

hatása vagy következménye az, hogy nagyon-nagyon kifáradt a szervezete a versenyzés miatt is, a magyar időjárás miatt is – jó meleg volt vasárnap –, és hogy alig volt ereje beszélni. Ez látszott a közvetítésen is, hogy nincs jól, rosszul van, elfáradt.

Ez volt a hír: nincs baj, ott van az orvosával, és meg kell erősödnie. Aztán ő azt nyilatkozta, hogy ő ezzel most már hónapok óta küzd is, mert fizikailag fáradtnak érzi magát. És csak képzeljük el, hogy az autóversenyzés során hirtelen ott a verseny közben rájön egy fáradtság, fizikai fáradtság, akkor abból nagyon nagy baj is lehet, ha belegondolunk.

De sokak számára ez a hír, hogy a Covid-vírus után egy mellékhatás, egy következmény, hogy fáradt a testem, ez jót is jelenthet. Főleg most hívó emberekre gondolva, mert itt olvastuk a Bibliában, hogy Illés valóban fáradt fizikailag is, de látszik, hogy az ő igazi fáradtságának az oka, még a fizikai résznek is az oka, az nem fizikai, hanem lelki. És ha valaki nem érti, hogy miért nem vagyok olyan lelkes az Úr szolgálatában, mi van velem, hogy most nem megy annyira a munka, szeretnék sokkal többet segíteni a gyülekezeti munkában is, de olyan fáradtnak érzem magam, és esetleg kiderül, hogy ennek van egy testi oka, most fáradtabb valaki, nem bír annyit végezni már. Vagy ahogy előrehaladottabb az életkorban, ott is lehet ez. Erre mondom, hogy néha ez jó hír, hogy semmi lelki gyengeség nincs a fáradtság mögött, amit érez a hívó ember, hanem egyszerű fizikai ok.

Persze ez még probléma, csak jó tudni, hogy nem lelki. Mert mi tudjuk – és ez a történet éppen erre is nagyon jól utal, ismerjük –, hogy van bizony lelki fáradtság is. A magyarban azt nagyon jól ki lehet fejezni: nemcsak elfárad valaki, hanem megfárad. És melyik ige jut egyből eszünkben, mikor ezt halljuk, hogy megfáradnak? Ugye az észaiási ige a 40. rész végén. Nem az idősek, hanem a fiatalok – ezt mindig szeretem kiemelni –, az ifjakról mondja, hogy még ők is. Illetve hát a legkülönbek is.

Azt pontosan nem tudjuk, hogy Illés mennyi idős lehetett itt ebben a történeti helyzetben, nem ismerjük az életkorát. De mindenképpen tudjuk, ahogy hallottuk az előző igehirdetésekből is, hogy ő azért nem akárki, ő legkülönb, és tudjuk, hogy miért. Most viszont az látszik, hogy ő nemcsak elfáradt, hanem megfáradt, mert lelkileg fáradt. Így szeretném megfogalmazni, hogy egy lelki vírust elkapott – ugye a bűn vírusa. Nem uralkodhat már rajta a bűn, mert ő az Úr szolgálója, és ez egy nagy örömhír, hogy rajtunk nem uralkodhat a bűn, de amikor jelen van, akkor a hatása, a következménye az érezhető. És ez a történet erről beszél nagyon világosan.

Éppen ezért fontos azt tisztázni ma is – a történet, az ismerős történet hadd legyen új üzenetté –, hogy akkor milyen is az Úr, ki is az az Úr, aki az ilyen szolgálója mellett is ott van gyógyító orvosként, és megmutatja, hogy ő akkor is tud segíteni, és akkor is tudja Illést használni, amikor ő úgy érzi, hogy ő már semmire sem alkalmas. Ki is mondja: – Jobb lenne, hogyha el-

vinnél, Uram, magadhoz! És emlékszünk, hogy a végén nem is halhat meg, hanem csakugyan az Úr magához viszi, mert ilyen az Úrnak a szeretete. Amikor láttuk az indulásának, a prófétai küldetése indulásának az eseményeit, ott is az Úrra figyeltünk, ma is ezt szeretnénk tenni, milyen az az Úr, ki is az az Úr, aki az ő nagyon megfáradt szolgáját erősíti.

Ha figyeltétek, én nem azokat az igeverseket olvastam, amiket például a mai napra rendelt a szakasz, mert a java még majd a 9. verstől jönne. Itt még csak fölvezeti az Úr igéje, hogy hogyan találkozik majd Illés az Úrral magával. De én nem ezeket az igei részeket hoztam az Úr üzeneteképpen, hanem a megelőző szakaszt, hogy abban is lássuk meg, hogy még nem is találkozik az Úrral, csak majd a Hórebén, ott a Sínai hegynél, nagyon személyesen jön az Úr, de előtte is már mennyire ott van az Úrnak a személye, az ő munkája Illés számára, Illés életében. És ez így igaz ránk is, lehet igaz ránk is.

Még egy fontos tény: amilyen állapotban most Illés van, nem látjuk olyannak, mint amilyennek az indulásnál, hogy bízunk az Úrban, és az Úr használni akarja Izrael népe megújításában, helyreállítatásában, a misszióban. Ha ő így marad, akkor hova lesz a szolgálata? Akkor hogy tud szolgálni? Ez egy nagyon fontos gondolat, hogy ha az Úrnak a legkülönbjei megfáradnak, akkor az Úrnak az ügyét ki viszi tovább a földi életben? Ő kereshet másokat, de látszik a történetből, hogy ő nem akar másokat keresni, hanem helyreállítja a szolgáját is először, ha kell. Mert Illés is fontos, és az a szolgálat, az az ügy is az Úr ügyében, amit ő képvisel.

Az egész történet onnan indul, hogy Illés egy nappal van az után, hogy a Kármel-hegyen Isten dicsőségét átélte. És amikor Jézabel, Akháb felesége megtudja, hogy mit tett, akkor nagyon keményen megfenyegeti. Én ebben is szeretném egyébként az Úrnak a szeretetét felragyogtatni, hogy Jézabel megtehetette volna, hogy nem szól semmit, hanem ő maga megy, katonákkal elfogja Illést és kivégzi. De azt látjuk, hogy megfenyegeti. Az első olvasásra is mindig úgy tűnik itt a magyar nyelvű fordításokban – az új fordítású Bibliában még inkább –, hogy Illés azért megy el, azért fut el Beérsebába, majd aztán még mélyebbre a pusztába egy napi járóföldre, mert, hát, félti az életét.

Ez a magyarázat meg is állhat, természetesen, ilyen jelentése is lehet az ősi szövegnek, de azért fontos, hogy vannak írásmagyarázók, akik kiemelik, hogy nem egyértelmű, hogy a félelem, a haláltól való félelem lenne a fő oka az ő menekülésének. Mert a fő oka az ő egész viselkedésének az is lehet, hogy ő megfáradt, függetlenül attól, hogy most kapott fenyegetést is. Ez esetben a fenyegetés csak még ráadásul jön az ő megfáradásának.

Ha te már voltál megfáradt a hitben – én már voltam –, akkor az ember nem szeret mások közé menni, akkor inkább elvonulni szeretünk. Örülünk, hogy valamennyire élünk, és valahogy helyre kéne rázódni. Nemhogy szol-

gálni nem tudok, még a hívők között se nagyon tudok lenni, mert most nem érzem át annak az örömét, amit jelent az Úrral való kapcsolatnak ez a része.

Van tehát fenyegetés is, és lehet a félelem is az oka az ő viselkedésének, az egész szakaszból mégiscsak az jön le, hogy ő azért nem a haláltól félt, hiszen Istentől azt kéri, hogy: – Uram, hadd haljak meg – tehát ő kérte a halált, nincs mitől félnie, mert ő kérte, hogy meghalljon. És az még erősebb a történet menetében, hogy ő neki azzal van baja, hogy elfáradt, megfáradt a hitben. Tehát lelki fáradtság.

Egyedül akart maradni – az is világos –, egyedül akart maradni, mert úgy érzi, hogy tényleg teljesen egyedül maradt. – Uram, senki más nem maradt, csak én. Egyedül maradtam. Emlékszünk, Isten mondja, hogy: – De hát hét-ezer ember van azért, aki nem hajolt meg a Baálnak. Amit itt érez tehát Illés, amit átérez, ő úgy gondolja, hogy így van: egyedül maradtam.

Most képzeljük el, hogy akkor a missziói küldetésben itt vagyok én, aki nem akarok már élni e földi életben, nem szeretnék természetesen az Úr szolgálatába se menni, feladatot végezni, hát úgyis egyedül vagyok. Ebben benne van az is, hogy nincs értelme a szolgálatnak sem. A folytatásból derül ki, hogy ő tényleg így gondolta, hogy Izrael népe annyira mélyen van, hogy inkább az Úr ítélje meg őket, pusztítsa el őket, engem vigyen magához, és akkor meg van oldva minden számomra.

Itt szeretném azt kiemelni, hogy Illés itt nagyon magával foglalkozik: én, én, én. Még az Úrhoz mondott imádsága is olyan lelkiállapotot tükröz, ami-ben nem az Úr a fontos, és nem az Úr ügye a fontos, hanem az én-nek a gondolata, az én-nek a megoldási javaslata. Egyedül akart maradni, de ez az egyedül maradása nem az Úr szentségében, az Úrral együtt egyedüllét, hanem ez magányosság már. Teljes elmagányosodásnak a gondolata. Az pedig, hogy el is aludt – „és lefeküdt és elaludt a fenyőfa alatt” –, benne van a testi fáradtság is, de elsősorban a lelki fáradtság miatt teszi azt, amit.

Mindig szoktuk mondani erre a történetre utalva, hogy Illés tényleg nagyon mélyen van lelkileg. És én mindig azon csodálkozom, hogy hogy lehet, hogy nem sokkal korábban az Úr győztes prófétája és az Úr győzelmét éli át a Kármel-hegyen, következő pillanatban meg ezt látjuk rajta. Hogy mi lehetett a háttérben? Nem tudjuk pontosan, csak azt tudjuk, hogy nagyon nincs a helyén. És nagyon fájó kimondani, hogy szeretne meghalni. Annyi jó van csupán ebben a mondatában, hogy Istentől kéri, hogy vegye el az életét.

De ahogy mondja, ez is jelzi, hogy ő nem annyira az Úrra figyel. Így mondta pontosan: „Elég!” Te már mondtad az Úrnak úgy imádságban vagy gondolatban, hogy Uram, most már elég, bármivel kapcsolatban? „Elég! Most óh Uram, vedd el az én lelkemet;...” – de miért? – „... mert nem vagyok jobb az én atyáimnál!” Tehát az őseket, az atyákat hozza példának, hogy ők milyenek voltak, ők mit éltek át, és ő, az ő életükben is a negatívumot látja. A múltban is negatívumok, tehát nem az Úr győzelme, és nem az Úrnak a ha-

talmas sikerei meg az Úr csodái, hanem „nem vagyok jobb az én atyáimnál”. Benne van, hogy azok a korszakok is olyanok voltak, most is ez van, vegyél magadhoz, Uram, mert nálad a legjobb.

Ez nem az a fajta kérés, amit Pál apostol mond a Filippi levélben: „Mert szorongattatom e kettő között, kívánván elköltözni és a Krisztussal lenni; mert ez sokkal inkább jobb;...” – de hogy is folytatja Pál? – „... de e testben megmaradnom szükségesebb ti érettetek.” És akkor ennek örülök. Nagyon fontos, hogy az apostol, amikor kimondja, akkor ő római börtönben van, a Filippi levelet a 60-as évek elején íratta le vele az Úr, az első római fogsága idején. Nem volt olyan szigorú őrizetben, mégis bármikor kivégezhették, ha úgy dönt a vezetőség. És ilyen helyzetben mondja, hogy én kívánok elköltözni és a Krisztussal lenni, mert ez nekem jobb, mert a meghalás, az nekem nyereség. De tudom, hogy az Úr még itt akar tartani, és akkor ezért örülök ennek. Ti miattatok még itt kell lennem, még van az Úrnak terve az én életemmel.

Illés az Úrtól kérve is a meghalása tényét, nagyon negatívan mutatja ezt az egészszet. Itt a meghalás nem nyereség. Abban csak, hogy Illésnek jobb lehet. – Jobb nálad, Uram, mert ami most van, azt nem éri meg így élni. Tehát ő tudja, hogy jó helyre megy, ha az Úr engedi a kérését beteljesedni, de nem nyereség a meghalása az Úr ügyének.

Gondoljunk Jónásra, amikor ő haragszik az Úrra, haragszik igazából, hogy miért nem ítélte Ninivét, és ő is annyira maga alá kerül lelki értelemben, hogy ő is meg akar halni. Ott a dühe, a haragja, hogy nem úgy lett, ahogy az Úr igéjében ő elmondta, és az Úrra haragszik tulajdonképpen Jónás is.

Most nagyon negatív jelzőket kell mondani, mert arról kell beszélni, hogy milyen az Úr szolgálja, milyen mélyen van. Ma is mondjuk ki viszont ezt a kedves tényt, hogy a mélypont nem végpont Illés számára. Amikor ő elaludt, valószínűsíthető, hogy arra vágyott, hogy: – Elalszom és akkor majd nem ébredek föl. De jó lesz, az Úr magához vesz. Ilyen könnyű, szép halál: elalszom és akkor milyen jó majd az Úrnál. Kész, vége, elég. A fizikai fáradtsága is mind ennek a lelki fáradtságnak, megfáradásnak a következménye és a jele.

De az Úr ott van. Ezt abban a kifejezésben szeretném nagyon aláhúzni, amit mindig ki szoktunk emelni és most is nagyon fontos, hogy hol van az 'íme' szócska. Bemutatja Illés állapotát, hogy miben van, és akkor egyszer csak a történet elkezd izgalmassá válni. „És lefeküdt és elaludt a fenyőfa alatt” – új fordításban, új Károliban rekettyebokor. „És ímé...” – itt az 'ímé' szócska – „... angyal illeté őt, és mondta néki: Kelj fel, egyél. És mikor körül nézett, ímé...” – megint van egy 'íme' szócska – „... fejénél volt egy szén között sült pogácsa és egy pohár víz. És evett és ivott, és ismét lefeküdt.”

Két 'íme' szócska is rövid időn belül mutatja, hogy itt most fontos történetek zajlanak. Ha látjuk, hogy milyen Illésnek az állapota, akkor nagyon el-

keseredhetnénk, de ez csak körülmény bemutatása. Nem jó, hogy ez van Illéssel, és ha mi is voltunk ilyenek, te is voltál nagyon magad alatt, ez nem jó érzés. Másoknak se jó, nekünk se jó. De ahogy az ézsaiási ige mondja: „Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is; de akik az Úrban bíznak,...” – csak ugye Illés nem bíz az Úrban, pontosan ez a probléma. Hát ő nem az Úrban bíz, hanem ő még az imádságát is az Úrnak úgy mondja el, hogy közben ő magára néz minden tekintetben. Olyan helyzetben van Illés, amiben tényleg csak az Úr adhat megoldást, ebből csak az Úr tudja kihozni, senki más. De akkor is igaz az ige: „De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!”

Hogy tudja ezt az Úr elintézni? Úgy, hogy meg fog jelenni neki ő maga majd a Hórebnél a halk és szelíd hangban, aztán megbízást ad neki. Csak most, az istentisztelet igei üzenetében nem ezt nézzük mégsem, hanem azt az Urat nézzük, aki ezt is csinálja majd, de már előtte is mit csinál, hogy lásuk, hogy ő mennyire könnyen és egyszerűen tud segíteni az övéinek, amikor nagyon mélyen vannak. Ki is az az Úr, akiben bízhat az ő népe ilyen nagy lelki mélységben is.

„És ímé angyal illeté őt, és mondta néki: Kelj fel, egyél. [...] És evett és ivott, és ismét lefeküdt.” Én arra gondolnék – lekipásztorként meg pláne –, hát miért nem úgy csinálta, hogy akkor már minek kell még egyszer lefeküdni, hát akkor keljen föl, egyen, igyon, aztán menjen a Hórebhez, minél hamarabb menjen az Úr jelenlétébe. De nem, hanem másodszor is nyugodtan visszafeküdhet, aztán megint ehet és ihat, és majd csak utána megy. Kétszer történik a fölébresztés, és hogy 'egyél, Illés, mert enned kell'. Én az Úr felől figyelve a történetnek ezt a mozzanatát emelem így ki, hogy az Úr tudja, hogy Illésnek mire van szüksége, és ha az Úr úgy látja: akkor még aludjál, Illés. Negatívan is mondhatnám, hogy Illés nem akar, nem kész még arra, hogy menjen, valószínű nem indult volna el, hogy... – ez a mi lett volna ha gondolata. De ha az Úr felől nézzük, akkor ezt kell látni, hogy az Úr ennyire aprólékosan, részletesen tudja, hogy mit kell csinálni.

Azt a történetet hadd hozzam emlékeztetőül, amikor az egyik vakot az Úr Jézus úgy szabadítja meg a vakság betegségéből, hogy nem egyből teszi látóvá. Hanem először, mikor megkérdezi tőle: – Na, látsz-e? Azt mondja: – Látok Uram, látom az embereket, mint valami fákat. Tehát nem egy az egyben szabadított Jézus. És tényleg kérdés, hogy mi volt ezzel a célja Jézusnak, mert ott nincs leírva, hogy ezt valamiért tette volna, egyszerűen a csoda maga végbemenetele mutatja, hogy őnála az Úr így akart segíteni.

„És ímé angyal illeté őt” – ez az angyal ember alakban volt ott. Az angyalok az Ószövetségben mindig férfi alakban jönnek – ez nagyon fontos. De az is tény, hogy egy férfi alak, de az Úr angyala. És ha emlékeztek, azért a bibliai történetekben nem sokszor jönnek angyalok, nem sokszor küldi az

Úr az angyalokat. Egy angyalt sem sokszor küld az Úr a bibliai történetekben, vagy sok angyalt. Vannak, hogy jönnek, de nem sokszor. Megmozdul a láthatatlan világ, mert az Úr szolgálja ilyen állapotban van. Korábban küldte az Úr a hollókat, folyt a patakból a víz, aztán mehetett a sareptai özvegyaszszonyhoz, akin ott is csoda történt. Tehát Illés nagy csodákat élt át az Úrral eddig, a Kármel hegyén is, de most teljesen maga alatt van, akkor most az Úr angyala jön, mert szükség van a segítségre.

Emberi alakban – ez nekünk azért bátorító, mert az Úr Jézus nemcsak emberi alakban jött, hanem ő emberré lett. És számunkra Istennel való közösség nem úgy, hogy jött az angyal és akkor valamit csinált, hanem jött maga az egyszülött Fiú, az Istenember, és ő lett Megtartóvá. Az Illés történetek ezért is lettek leírva.

És mit mond Jézus a megfáradtaknak, az elfáradtaknak? „Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztalak titeket.” Igen ám, csak az Illés-féle állapot azt jelenti, hogy: nem tudok menni, nem is akarok menni, hát alszom. Ha ilyen lelkiállapotban van valaki, akkor meg se hallja valószínű Jézusnak ezt a hívását. De attól hogy-hogy mégis mennek Jézushoz? Akkor hogy lesz szabadítás? Jézus ma is küldheti az angyalait. Kik ma Jézus angyalai? Ma is emberek. Hadd mondjam így, hogy emberek, akik egy vagy több valóságos emberek, csak az Úr angyala abban az értelemben, hogy az angyal azt jelenti, hogy küldött, és küldi az Úr. Zsidókhoz írt levélben is ott van, hogy tudtukon kívül angyalokat vendégelt meg, és ez az Újszövetségben is ott lehet, hogy az Úr valakit küld.

A folytatásban van az, hogy ő maga jön, ő maga jön nagyon személyesen. Itt az Úr angyala jön, valóságos értelemben angyal. A miránk vonatkozó példában így akarom kiemelni, hogy lehet, hogy egy lelki testvér, egy barát, de az Úr küldi. És a szó szoros értelmében lehet, hogy megetet, megitat. – Aludjál, pihenjél, most neked erre van szükséged.

Én már voltam úgy, hogy kicsit jobban fáradt voltam, és akkor a lelkész-kollega átvállalt egy szolgálatot, mert volt másik három, amivel még készülni kellett. És akkor egy kicsi könnyebbség érzés volt, hogy na, akkor lesz egy kicsi idő pihenni majd, mert fizikailag is van egy segítő, aki valamit átvállalt.

Most családosokkal vagyok Dömösön, a Timótheus körrel. A '81-ben, '82-83-ban született fiatalok, akik most szülők már, több gyermekkel leg-többjük. Elmondták a csoportbeszélgetés során, meg este is a beszélgetések alkalmával, amikor a gyermekek alszanak, és a vigyázók vigyáznak rájuk, hogy hát hiába fiatalok, fiatalos erővel 40-hez közel, de hát azért nagyon nehéz a hétköznapiak menete. Valamelyikük mondta, hogy már mióta nem tudott igazából ígét olvasni, mert egyszerűen nem bír, mert három gyermek van, mindegyik kicsi, ott nincs idő egy anyukának nagyon elmélyedni anynyira, ahogy szeretne. Mert a csendeshéten 9 órától 10 óráig csendességet tarthat egy anyuka is egy ilyen héten, mert a vigyázók segítenek a gyermek-

nél. És ilyenkor vágyakozás van arra, hogy bárcsak minden hét minden napján egy óras csendességet tarthatnék, mert hozzá volt szokva fiatal hívő lányként. És mi történik, amikor egy barát, egy barátnő odamegy: – Figyelj, vigyázok a gyermekedre, mert látom, hogy most neked az Úrra kell figyelned, mert az tud segíteni – egy lelkigondozói beszélgetésből ez derült ki.

A példát így szeretném idehozni tehát: egyszerű hétköznapi mozzanatok, ahogy a Kérith patakja, és a hollók, ez mind-mind egyszerű hétköznapiak, hogy az Úr ad ételt, italt, altató pihentetést fizikailag, de azért, mert lelkileg akar segíteni itt. És küldte az angyalát.

Amikor te vagy nagyon magad alatt, akkor valószínű úgy érezzük, úgy érzed, hogy nekem lenne erre most szükségem, hogy én hozzám jöjjön valaki, aki segít. Az Úr küldje. De az is lehet, hogy az Úr úgy segít egy ilyen helyzetben, hogy téged küld oda valaki máshoz, aki még nálad is nehezebb helyzetben van, és azon keresztül fogja megmutatni, hogy mit akar. Hogy is beszél az Úr az erővel kapcsolatban? „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.” Most nem is az „elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz”, hanem hogy „mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít”. Kiben van az erő? Krisztusban. Nem bennünk. Krisztusban. És őt küldte a mennyei Atya végső soron értünk azért, hogy megtudjuk, hogy milyen a mennyei Atya szeretete, ha Krisztusban van az erő. És valakihez odamegyünk, alig van erőnk, mert most mi vagyunk magunk alatt, úgy érezzük, aztán mégis, egyszerűen csak az Úr küldése, mert ímé valakinek segítened kell, és az Úrtól kapod az erőt hozzá, lelkit is meg testit is ilyenkor.

Az angyal személye miatt akartam kiemelni ezeket a példákat, hogy lássuk, a láthatatlan világ elkezd aktivizálódni, mert Isten, Illés Istene segíteni akar a szolgájának. Az igazi megoldás majd Isten maga lesz, de már fel akarja készíteni a szolgáját arra a találkozásra, ami majd ott lesz a Hórebben. De amit itt az Úr csinál angyalain keresztül, már az is nagyon bátorító.

És látszik, hogy amikor eljön az ideje, akkor az Úr angyala elmondja az útmutatást, hogy mit tegyen: „Kelj fel, egyél; mert erőd felett való utad van.” – mikor másodszor kell ennie. És nem olvastam azt, hogy: – Figyelj, neked el kell ide és oda menned. Hanem ezt olvastam a 8. versben: „És ő felkelt, és evett és ivott; és ment annak az ételnek erejével negyven nap és negyven éjjel egész az Isten hegyéig, Hórebbeig.” Tehát nincs ott, hogy az Úr pedig az ő angyala által Illésnek azt mondta, hogy: – Illés, menj el a Hórebhez, mert ott akarok veled találkozni. Hanem azt látjuk, hogy az angyal teszi azt, amit, Illés teszi azt, amit. És közben hova kerül? A Hórebhez. Negyven nap és negyven éjjel menve.

Olyan 250 kilométer lehetett onnan, ahonnan ő indult. 250 kilométer negyven nap és negyven éjjel. Ez azt mutatja, hogy naponta – ki lehet számolni – nem is kell olyan sokat sétálni. Ez egy kellemes séta, kellemes túra

minden nap – most mondhatnám így is. Lehet úgy is nézni, hogy milyen nagy erőt kapott, hogy negyven nap negyven éjjel mehetett annak az ételnek meg itatnak az erejével. Micsoda csoda! De itt is hadd mondjam, nagy csoda ez, igen, közben viszont egyszerű hétköznapi dolgok. Nem rohannia kell, van ideje nyugodtan elsétálni a Hórebbe negyven nap és negyven éjjel. Ez egy egyszerű fizikai tény is, nyugodtan sétálni negyven nap és negyven éjjel azért, hogy majd aztán ott az Úr megjelenik neki.

Még nem tudjuk, hogy mi fog történni – persze tudjuk az igéből –, csak Illés tudja, hogy a Hórebhez menve – és ez fontos –, odamegyek, ahol Isten megjelent az ő népének a kivonuláskor is. És a Sínai az egy fogalom. A negyven nap, negyven éjjel ez is fogalom, mert Mózes negyven nap és negyven éjjel volt a Hórebbe az Úrral való közösségben. Ő pedig negyven nap, negyven éjjel megy valahova, ahol az Úr meg szokott jelenni az ő népe számára dicsőségesen. Tehát ő megy, hogy majd találkozhatson valakivel, és ez majd az Úr lesz.

Nekünk a történetben ez tehát úgy bátorítás, hogy még nincs annak a megélése, átélése, hogy jaj, az Úr milyen közel van, hanem csak én azon az úton vagyok, ahol az Úr majd nagyon közel jön.

Egy egyszerű példával: volt gyülekezeti hét, és milyen jó volt a gyülekezeti héten hallani az Úr szavát, itt volt az Úr. De remélem, milyen jó volt készülni a gyülekezeti hétre. Vagy majd volt az első gyermekhét múlt héten, vasárnap, ha az Úr segít, éltet bennünket, indulunk a második gyermekhétre. És milyen jó a szülőknek erre gondolni, hogy a gyermekem megy majd az Úr jelenlétébe ünnepélyesen és a csendeshetére, és milyen jó lesz az neki. De már megelőzően is, amíg arra készülünk az Úrnak a munkája, az Úr aktivitása.

A Hórebbe menetel az Úrral való találkozás bizonyossága. Nem biztos, hogy átérzem még azt a nagy lelki felszabadítást, amit akkor szoktam, amikor az Úr nagyon közel jött, egy-egy igéje megszólított, lelkileg már topon vagyok, most már szárnyalok nagyon magasan, mint a sasok, nagyon magasan, csak tudom, hogy jó úton vagyok. Engedelmeskedem annak, ami ezen az úton járva az Úrnak a személyével, az Úrnak a munkájával való találkozás lehetőségét adja. Újra szeretném kiemelni, ezt azért fontos így mondani, hogy Illésnek a nagy élménye még csak ezután jön, de már most is micsoda ajándékot kap az Úrtól.

Negyven nap és negyven éjjel egész az Isten hegyéig. Nekünk ez egy olyan drága mondat: egész az Isten hegyéig, Hórebbe. Mi meg? Nem kell negyven nap, negyven éjjel menni sehova. Ahol vagyunk, az olyan, mintha a Hórebbe lennénk. Mégis vannak nekünk is ünnepélyesebb pillanatok vagy napok, hetek, csendeshetek például. A gyülekezeti közösség minden úrnapi istentisztelet, az Úr közelében, az Úr jelenlétében. Lehet, hogy a lelki testvérem nem akar jönni, mert maga alatt van, ő még úgy viselkedik, mint Illés, és ak-

kor bátorítod, hogy: – De, gyere, figyelj, gyere el! Menjünk el együtt, és majd meglátjuk, hogy az Úr mit tesz. Minden az Úrra van bízva.

Az Úr Jézus ugyanezt élte meg. Az Úr Jézus is volt fáradt – ő nem volt megfáradt csak elfáradt –, de akkor is ő is mindig tudta a legnagyobb fizikai fáradságai vagy a lelki terhek közepette, hogy ki az, aki neki egyedül segíthet. Pedig ő Isten Fia volt, de ő is mindig a mennyei Atya jelenlétébe ment akkor. Minősítetten ünnepélyesen. Jézus is olyan volt, mint aki bízott – most hadd mondjam így –, bízott az Úrban, a mennyei Atyában, szárnyra kelt, mint a sas, a saskeselyű.

Illésnek ez az élettörténete szomorú példának látszik első olvasásra és az is, de az Úr felől nézve nagyon bátorító, hogy hogyan erősíti meg az Úr az ő szolgáját. Már úgy is, hogy készíti az Úrral való találkozásnak a minősített idejét.

Van-e erőd, van-e időd az Úrra, az Úrral? Mert az Úrnak van ereje és van ideje terád, mindannyiunkra. Jézusban ezt igazolta, megmutatta. Ne csak bennünket bátorítson, hanem adja az Úr, hogy rajtunk keresztül másokat is bátoríthasson ennek a történetnek az üzenete.

Imádkozzunk!

Mennyei Atyánk, áldunk téged, hogy az Úr Jézus életében is te igazoltad, a nagyon nehéz körülmények, az elcsüggesztő helyzetek közepette is ő mindig erős volt. Köszönjük, hogy ő mindig úgy élt, mint akinek az élete szárnyal. Egyedül a kereszten kellett átélnie, hogy elhagyatott lett az Istentől. De köszönjük, hogy ez éppen azért is történt, hogy mi tebenned bízva valóban szárnyalhassunk, mint a saskeselyűk.

Urunk, köszönjük neked, hogy van, amikor a fáradságunknak testi oka van, nem lelki. Az Ördög próbál bennünket vádolni, támadni, elcsüggeszteni, de köszönjük neked, amikor te megnyugtattál. És köszönjük azt is, amikor segítettél a gyógyulással, hogy a testi fáradság is elmúljon.

Azért is hálát adunk, amikor kaptunk tőled lelki erőt, megsokasodott erőt vagy kegyelmet az erőtelenység közepette, és mindenre volt erőnk a Krisztusban, aki megerősített minket. Hálát adunk neked, amikor egymást is így erősíthettük, bátoríthattuk.

Köszönjük, hogy nekünk nem egyedül kell lennünk soha. Szomorú látni, hogy Illés mennyire magányosnak érezte magát. Köszönjük, hogy csak az az egyszerű tény is, hogy sokan vagyunk a tieid, egymást bátoríthatjuk, ez is igazolja, milyen megtartó Úr vagy.

Hadd kérjünk arra, hogy akiknek ezen a nyáron nem volt még olyan drága lelki találkozásuk, ünnepi találkozásuk veled, mint amilyen nekünk lehetett az ige körül a testvérekkel, add meg nekik, kérünk, akaratom szerint. Te készítsd majd el az elkövetkező csendeshetek idejét is. És majd a gyülekezeti közösségben is hadd éljük át újra meg újra személyesen, hogy milyen

AZ ÚR MEGERŐSÍTI ILLÉST

---

jó a találkozás. Kérünk arra, hogy erősítsed a beteg testvéreinket. Azokat is, akik lelki betegségben vannak talán. Köszönjük, hogy te vagy a mi gyógyítónk.

Kérünk, vigasztald a gyászolókat, erősítsed őket is.

És hadd kérjük, hogy védelmed legyen a csendesheteken, különösen a gyermekek csendeshetén is majd. Köszönjük, hogy te vigyázol ránk.

És szeretnénk, Urunk, az evésünkkel, ivásunkkal, alvásunkkal, szolgálatunkkal, munkánkkal, pihenésünkkel, egész életünkkel olyan életet élni, amely rád mutat, amelyet te használhatsz a te üdvözítő, megtartó munkádban, amely élet a krisztusi élet, és amelyen keresztül az elveszetteket ma is keresed. Köszönjük, hogy mi is ennek lehetünk eszközei, ilyen értelemben angyalaid lehetünk.

Jézusért hallgasd meg imádságunkat, kérünk.

Ámen.

338. ének

1. Lelki próbáimban, Jézus, légy velem,
El ne tántorodjék tőled életem.
Félelem ha bánt, vagy nyereség kísért,
Tőled elszakadnom ne hagyj semmiért.

2. Ha e világ bája engem hívogat,
Nagy csalárdul kínál hitványságokat:
Szemem elé állítsd szenvedésidet,
Vérrel koronázott, szent keresztedet.

3. Tisztogass bár bajjal olykor engemet:
Kegyelleddel szenteld szenvedésemet;
Bár e test erőtlen: te oltárodon
Keserű pohárral, hittel áldozom.

4. Ha halálra válik testem egykoron:
Ragyogjon fel lelked e hitvány poron;
Ama végső harcon rád bízom magam:
Örök hajlékomba fogadj be, Uram!